

Кирил Христов

Лятна нощ

Мяргат се в утринна дрямка унесени
сини, далечни гори.
Ясни лазури, върху им надвесени,
пурпурен блясък покри.

Чезнат в небето звездици изгубени,
чезнат по шеметен път –
сякаш прощават се погледи влюбени,
сякаш сълзици горят.

КРАЙ

© Кирил Христов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6982>]